

harrima, ei tāuda. Kas sedda kāsko suustas nink holelikult ja ussutawalt ilks tāudetas, sāäl önnistap Jummal tööd nink waiwa, ehherra likult weel sis, kui kik perramõtlemisse nink mõistussega ettewōetas nink sedda, mes Jummal om andnu, kōraperralissel wiśil nink parrausi prugitas ja kokkohoijetas, ni et hādda ajas mōnd tengä wōip paigale panda nink ka weel middage ülle jāda, minkaga waist lāhhem bat wōip awwitada. Teije ollete sis kūl, armas perremites, ültme meije, omimal wiśil önnelik nink rahkul omma ello-põlwega? Misper rast es peas minna rahkul ollema, koste temma. Eggapāiw tenna minna Jummalat temma önnistusse, armo nink heldusse eest. Kaege, sun om minno abbiqaas, minno tō ussutaw abbisinne, minno holelik perrenaine nink minno terwe nink priske laste emma. Minno wannemb poig nink wannemb tüttar omma mul jo sullase nink nāutsiko eest, ja omma virga, sōnnakuulja latse. Karja man näite teije kats tōisi minno latist, ke mulle ka jo abbis omma nink minnule rōmo terwa, nink sun kašwawa ne tōise armsa latsekesse. Eggapāiw olleme kik sōdetu nink — tenno olgo minno naisele, — kōraperrast rōwil nink eggas ajastajaga kašwap minno hā nink warrandus. Ent kuis ollete teije nisuggust mõistust sanu, kūsseme meije; kes om teid oppetanu, ni targalikkust kik ettewōtma? Se om, koste perremites, minno wannambide oppussest

nink mannisussist tulnu, et minnule tō, kōraperralinne wiis nink Jummala-pelg jo latse east armsas nink kallis lāhiwa. Ne waa wannamba elliwa jummala-pelglikult nink juhhatiwa ka meid, omme latsi, se pole. Ni olle minna sis ka omma kiriko-oppetaja oppussi meelde pandnu nink sbamiette wōtnu; olle mõistliku nink oppetetu rahwa nōuwo nink oppetamissi tāhhele, pandnu. Kige ennambast olli mulle hā maja-piddaminne mōisan eenkirjas nink minna olle omma mōisa-herra hād nōuwo nink oppetamist waštawōtnu nink selle perra tenu. Kas tahhate wahhest nātta, kas minna omma ammeti tööd mōista, nink minnoga weidi mišna, minno majapiddamist kaema? Meije wōttime temma kutsmist hāmelega wašta. Meije kaijeme ümbre žōri: maja hone olliwa kik hāän kōrran, hā kōrwa kattussega; põollo-harrimisse riista, sunwe, nink talwe-söidoriüsta olliwa warjo al paigal, pu nink haggo hāste rita pantu; tahrad olli kesset lautu nink kõlgusid kōrwa wārra, jaga, selle kōrval üts suur hunnik turbid nink mulda (maad), nink tōine hunnik samlid nink pu-lehte (pu-lehhesid), tōprille allaloutada. Mārast suurt rōmo tusime kige selle nāggemisse man. Nōömsa melega kaijeme ka temma aidu, fun kāpsta, kali, oa, kannepi nink mu aija-willi lihhawaste kašwiwa. Perran sedda lātšime wārrajist wālja nurme pāle nink nāime sāäl pōlde paksu wiljaga. Meije es tija, kohhe pole